



ОЗЕРОВ Борис Георгійович (03. 02. 1943, с-ще Адлер, нині у складі м. Сочі Краснодар. краю, РФ — 22. 06. 2014, Львів) — режисер. Заслужений діяч мистецтв України (2009). Закін. Львів. політех. інститут (1963). Під час навч. 1962 організував студент. театр «Гаудеамус» (від 1973 — Молодіж. театр, 1983 — «Пошук», від 1989 — «БОМТ», від 2010 — театр «Гаудеамус» — «Театр Бориса Озерова»), якому 1976 присвоєно звання «народний». Театр став лауреатом Всесоюз. театр. фестивалів у м. Горький (нині Нижній Новгород, РФ, 1969), Ташкенті (1979); дипломантом 12-го Всесвіт. фестивалю молоді та студентів у Москві (1985). Водночас працював у патент. відділі Львів. н.-д. радіотех. інституту.

Основні вистави

«Сильне почуття» І. Ільфа, Є. Петрова (1968), «Мені хочеться бачити сьогодні тебе» Р. Віктюка (1970), «Шукайте жінку» О. Володіна (1974), «Точка зору» В. Шукшина (1975), «Оптимістична трагедія» В. Вишневського (1977), «З весною я повернуся до тебе» О. Казанцева (1980), «Наодинці з усіма» О. Гельмана (1981), «Гравці» М. Гоголя (1984), «Диктатура совісті» М. Шатрова (1986), «Рожевий трикутник» М. Шермана (1996), «Едіт Піаф» Ю. Львова (1998), «Черевики» (2003), «Метелик» (2008) П. Гладиліна, «Фуршет після прем'єри» В. Красногорова (2013), «Мене не ошукаєш!» за творами Г. Маркеса (2014).

Ю. Б. Ковалів

Бібліографічний опис:

Озеров Борис Георгійович / Ю. Б. Ковалів // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2022. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-76114>

2001-2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).